

АДВОКАТСКА КОМОРА ВОЈВОДИНЕ
кроз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.

БИБЛИОТЕКА
ПОСЕБНА ИЗДАЊА

Главни и одговорни уредник
Др Небојша Кузмановић

Уредник
Др Борис Булатовић

Аутори изложбе и каталога
Светлана Љубљанац
Леонила Павловић
Мр Вишња Николић

Реализацију изложбе Адвокатска комора Војводине: *крз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.*
и објављивање истоименог каталога подржало је Министарство културе Републике Србије.

© Архив Војводине, 2024.

АДВОКАТСКА КОМОРА ВОЈВОДИНЕ

кроз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.

Нови Сад, 2024.

Адвокатска комора Војводине

Кроз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.

Изложба *Адвокатска комора Војводине: кроз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.* приказује оснивање, рад и развој Адвокатске коморе Војводине, у једновековном времену од 1875. до 1975. године, кроз периоде у којима су се на подручју данашње Војводине смењивали различити државотворни и друштвени пореци: период Аустроугарске монархије (до 1918), период Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца/Краљевине Југославије (од 1918. до 1941) и период социјалистичке Југославије (од 1945. до 1975). Одабрана документа до сада нису излагана и публикована. Определили смо се за избор и поставку докумената хронолошки, пратећи њихов историјски развој. Имајући у виду процес модернизације Србије у међуратном југословенском друштву и значајан напредак који је остварен стицањем права жена на бављење адвокатуром, посебно смо представили документа која сведоче о њиховом упису у именике адвоката и адвокатских приправника. Циљ нам је да путем изложених докумената, као извора информација, широј јавности представимо значајна раздобља у формирању Адвокатске коморе Војводине и тиме пружимо допринос индивидуалном и колективном памћењу.

Аустро-угарском нагодбом 1867. године извршена је подела власти у Монархији између Немаца и Мађара која је важила до распада Аустроугарске 1918. године, односно до завршетка Првог светског рата. На основу Нагодбе, угарско законодавство постаје независно од аустријског. Судство и управа су раздвојени и уведен је савремени правни систем. Престаје да важи аустријски „Advocaten Ordnung” из 1852. године, уведен за Угарску, Хрватску, Славонију, Тамишки Банат и Војводство Србију, са изузетком Војне крајине. Заменио га је Закон о адвокатури – законски чланак XXXIV из 1874. године, којим наступа нови период у начину организовања адвокатуре. Осниване су адвокатске коморе, као обавезне аутономне професионалне организације, које су водиле списак адвоката и имале дисциплинску власт.

Адвокатска комора у Суботици основана је за подручје Краљевског судбеног стола у Суботици, Сомбору и Новом Саду, у Јужној Угарској, односно данашњој Војводини, и у Баји. Њена оснивачка скупштина одржана је 11. августа 1875. године. У списак адвоката Адвокатске коморе у Суботици било је уписано свих 185 затечених адвоката на тој територији, међу којима је двадесет четири било из Новог Сада.

На простору Аустроугарске монархије, након њеног распада 1918. године, долази до формирања нових националних држава. Одлуком Велике народне скупштине, коју је сазвао Српски народни одбор у Новом Саду 25. новембра 1918. године, подручје Баната, Бачке и Барање одвојено је од Угарске и прикључено Краљевини Србији. На Великој народној скупштини учествовала је српска елита, образовани, знаменити и угледни људи – лекари, професори, политичари, свештеници, велепоседници и велики број адвоката – од којих су се многи налазили међу оснивачима Адвокатске коморе.

Прокламацијом регента Александра Карађорђевића од 1. децембра 1918. године проглашено је уједињење Србије са земљама независне Државе Словенаца, Хрвата и Срба у јединствено Краљевство Срба, Хрвата и Словенаца (касније Краљевине СХС, а од 1929. Краљевине Југославије).

После Првог светског рата Адвокатска комора у Суботици наставља са радом и врши уписе адвоката и адвокатских приправника у именике, све до новембра 1920. године. Уредбом о измени и допуни Закона о адвокатима и адвокатским приправницима на територији Баната, Бачке и Барање од 8. децембра 1920. године укинута је Адвокатска комора у Суботици, и основана Адвокатска комора за Банат, Бачку и Барању у Новом Саду, као њен правни следбеник. На снази остају одредбе према Угарском законском чланку XXXIV из 1874. године.

Оснивачка скупштина Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању одржана је 3. маја 1921. године у Новом Саду. Скупштином је председавао др Ђорђе Коњовић, председник Апелационог суда у Новом Саду. За председника Адвокатске коморе изабран је др Стеван Адамовић, за потпредседника др Милош Бокшан, за секретара др Коста Мајински, благајника др Оскар Циприс, и фишкала др Милан Секулић. На овој скупштини усвојен је Пословник (Статут) Коморе.

Делатност Коморе у годинама после оснивања 1921. односила се и на административне послове. Комора је израђивала пописе и спискове адвоката и адвокатских приправника на територији Баната, Бачке и Барање, решавала молбе за упис у списак адвокатских приправника, издавала разне потврде и уверења о приправничком стажу и давала мишљења, препоруке, тумачење закона и сл. На својим скупштинским и одборским седницама Комора се активно заузимала за побољшање правосуђа у Војводини, као и за повећање адвокатске тарифе којом би се поправио материјални статус адвоката.

Државноправном променом у југословенским земљама долази до правног партикуларизма, постоји шест правних подручја, а Комора се залаже за доношење унифицираног, јединственог закона за целу државу.

Законом о адвокатима за Краљевину СХС, који је ступио на снагу 19. марта 1929. године, адвокатура је заснована на принципу слободне и независне адвокатуре, и дефинисана као „занимање јавног поретка”.

Закон из 1929. омогућио је женама „да могу стећи право на адвокатуру и ову обављати”. Стицање права жена на бављење адвокатуром представљао је значајан напредак у процесу модернизације Србије и еманципације жена у међуратном југословенском друштву. Имена жена, које су у овом периоду биле уписане у именике адвоката и адвокатских приправника Адвокатске коморе у Новом Саду, не би требало да буду заборављена, будући да су се и оне у знатној мери залагале за развој независне и самосталне адвокатуре и својим радом допринеле угледу Коморе.

Адвокатска комора у Новом Саду је укинута 13. априла 1941. године. Мађарске окупационе власти су тада основале Адвокатску комору за Бачку жупанију са седиштем у Новом Саду. Адвокат Александар Моч сведочио је о окупационом преузимању Адвокатске коморе у Новом Саду 1941. године, када је суспендована читава управа Адвокатске коморе заједно са њеним председником др Стеваном Адамовићем.

Одлуком Националног комитета ослобођења Југославије од 17. новембра 1944. године адвокатске коморе су стављене под надзор министарства правосуђа одговарајућих република, које су постављале своје делегате и преузимале све функције коморе.

За стараоца Адвокатске коморе и Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду именована је Катарина Маринковић. Ову дужност обављала је у периоду од 1. децембра 1944. до 16. маја 1945, док је посао секретара вршила од 16. маја 1945. до 2. октобра 1945, када је и Привремена управа разрешена дужности.

Привремена управа је уредила именике и архиву, и завела неопходну администрацију, а на својој првој седници из именика адвоката и адвокатских приправника брисани су они који су убијени у Другом светском рату, као и адвокати и адвокатски приправници са територије Бачке и Срема који су проглашени за народне непријатеље и ратне злочинце. Избрисано је 117 адвоката и 9 адвокатских приправника, углавном немачке националности.

Као жртве окупатора страдало је – било да су убијени и умрли у логорима, у затворима, на принудном раду или приликом рације – 132 адвоката и 55 адвокатских приправника, од

699 адвоката и 405 адвокатских приправника, колико их је било уписано у Именику адвокатске коморе у Новом Саду на дан 6. априла 1941.

Доношењем првог послератног Закона о адвокатури 12. децембра 1946. године формиране су адвокатске коморе и дефинисане као обавезне организације адвоката на једном подручју.

Оснивачка скупштина Адвокатске коморе за Аутономну Покрајину Војводину у Новом Саду одржана је 22. јуна 1947. године. Тада је изабран Извршни одбор од девет чланова и пет заменика који се бавио питањем пензионог осигурања адвоката и организовањем Пензионог фонда, који је постојао и пре рата. Предратни Пензиони фонд је од пензијских улога, поред давања пензија, стекао и знатан иметак (хартије од вредности и три куће у центру Новог Сада).

У послератном периоду, долази до обнове рада Савеза адвокатских комора, под називом Савез адвокатских комора Федеративне Народне Републике Југославије.

Оснивачка скупштина Савеза адвокатских комора ФНРЈ одржана је у Београду 5. јуна 1950. године. Задатак Савеза је да „помаже и координира рад свих адвокатских комора у ФНРЈ у циљу заједничког претресања стручних питања и мера за усавршавање адвокатуре и њеног стављања у службу изградње државног правног поретка, као и ради одржавања стручних веза са организацијама адвоката других држава”.

Прекретница у развоју адвокатуре наступа 3. јуна 1951. године, када је на IV пленуму ЦК КПЈ донета резолуција „О даљем јачању правосуђа и законитости”. Тада је министар унутрашњих послова Александар Ранковић јасно одредио положај и улогу адвокатуре и истакао да су судство, јавно тужилаштво и адвокатура одвојени и независни. Из Извештаја о раду Извршног одбора Адвокатске коморе за АПВ у Новом Саду за 1951. годину сазнајемо да је Комора у циљу спровођења одлука пленума предузела низ мера организационе, али и идеолошко-политичке природе.

Док је Закон о адвокатури из 1946. године сматрао адвокатуру приватном професионалном делатношћу, нови Закон о адвокатури из 1957. године дефинише је као јавну и друштвену службу, а адвокатске коморе формира као обавезне организације адвоката, које су основане на принципу друштвеног управљања.

После доношења поменутог закона, Адвокатска комора је извршила реорганизацију својих органа. На Редовној скупштини Адвокатске коморе у АП Војводини – Нови Сад, одржаној 12. јануара 1958. године, усвојен је Статут Коморе. Задатак Коморе био је да из-

грађује адвокатуру као јавну службу, те да штити права и интересе адвоката и адвокатских приправника. Начин рада органа Коморе био је регулисан пословницима, које су ови органи сами доносили, у складу са Законом о адвокатури и Статутом Коморе.

Статутом Адвокатске коморе Војводине донетим на Ванредној скупштини, одржаној 24. јуна 1972. године у Новом Саду, Адвокатска комора Војводине је дефинисана као самоуправна организација адвоката који имају седиште канцеларија на територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Војводине. Њен задатак је „да ради на унапређењу адвокатури као друштвене службе и да штити права и интересе адвоката и адвокатских приправника”. Печат Коморе је окургао, са натписом: „Адвокатска комора Војводине Нови Сад”, на српскохрватском, односно хрваткосрпском, мађарском, словачком, румунском и русинском језику. У Статуту Коморе, поред општих услова за упис у именике адвоката и адвокатских приправника, као и њихових права и дужности, прописано је да се адвокату може признати специјалност у пружању правне помоћи у одређеној грани права. Адвокати су могли да удруже свој рад и да оснују заједничку канцеларију, као и адвокатску радну заједницу.

Након ступања на снагу овог статута, 23. децембра 1972. године, дотадашњи радни одбори адвоката и адвокатских приправника настављају са радом као општинске организације адвоката. Органи Коморе били су: Скупштина, Конференција адвоката, Управни одбор, Комисија за преглед финансијског стања, Дисциплински тужилац, Дисциплински суд и Виши дисциплински суд.

Адвокатска комора Војводине постала је законска категорија на основу покрајинског Закона о адвокатури и служби правне помоћи из 1971. године, донесеног након уставних реформи југословенске федерације.

Законом о адвокатури и служби правне помоћи од 14. јула 1976. године уређено је пружање правне помоћи грађанима, организацијама удруженог рада и самоуправним интересним заједницама, путем адвокатури и службе правне помоћи.

Измене Статута Адвокатска комора је донела 28. марта 1987. на својој Редовној годишњој скупштини. Односиле су се на изглед и назив адвокатске канцеларије, на ефикасности доношење измена Тарифе о наградама и накнади за рад адвоката, као и на промене у погледу организационе структуре и делатности *Гласника*. Тај часопис покренут је 1. јуна 1928. године од стране Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању. У њему су месечно објављиване службене вести Адвокатске коморе. Бавио се питањем адвокатури, правосуђа,

објављивао је судску праксу и чланке и расправе из разних области права. У периоду од 1928. до 1932. године уредник тог научно-стручног часописа за правну теорију и праксу био је Коста Мајински. Излазио је континуирано све до марта 1941. године, а после рата поново је покренут почев од 1. јула 1952. године. Главни и одговорни уредник од 1952. до 1972. био је Милорад Ботић. Поводом шездесетогодишњице његовог публиковања и великих заслуга за унапређивање правне теорије, *Гласнику* је на Редовној годишњој скупштини Адвокатске коморе Војводине, одржаној 17. децембра 1988. године, свечано додељен Орден заслуга за народ са сребрном звездом. Овај реномирани часопис са краћим прекидима излази и данас, под називом *Гласник Адвокатске коморе Војводине*. Од 2004. године категорисан је као научни часопис.

Ауџори

Vojvodina Bar Association

Via Selected Archival Records From 1875 to 1975

The exhibition *Vojvodina Bar Association: Via Selected Archival Records From 1875 to 1975* depicts the founding, work and the development of the Vojvodina Bar Association, in a span of a century from 1875 to 1975, throughout periods in which different social and political orders were changing on the territory of present-day Vojvodina: the period of the Austro-Hungarian Monarchy (until 1918), the period of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes/Kingdom of Yugoslavia (from 1918 to 1941) and the period of socialist Yugoslavia (from 1945 to 1975). The selected documents have so far not been exhibited nor published. The documents that we chose will be exhibited chronologically, in order to follow their historical development. Taking into consideration the process of modernization of Serbia in the interwar period of Yugoslav society, and the important development that was achieved when women gained the right to practice law, we chose to independently present these documents that testify about their registration in the directory for lawyers and trainees. Our goal is to present the general public, via exhibited documents as sources of information, the important periods regarding the formation of the Vojvodina Bar Association and thereby contributing to individual and collective memory.

After the 1867 Austro-Hungarian Compromise, a division of authority came about in the Monarchy between the Germans and the Hungarians, which lasted until the dissolution of the Austro-Hungarian Empire in 1918 aka end of the First World War. Based on the Compromise, the Hungarian legislation became independent of the Austrian. The judiciary and administration were separated and a modern legal system was introduced. The Austrian "Advocaten Ordnung", which had previously been introduced for Hungary, Croatia, Slavonia, Tamiš Banat and Serbian Vojvodina, was abolished in 1852, with the exception of the Military Frontier. It was replaced with the Lawyers Law - Act XXXIV from 1874, in which a new period had begun regarding the history of how lawyers are organized. Bar associations were established, as mandatory independent professional organizations, which used directories for lawyers and trainees and had the authority to use sanctions.

The Bar Association in Subotica was established for the territory of the Royal Judicial Court in Subotica, Sombor and Novi Sad, in Southern Hungary, aka present-day Vojvodina, and in Baja.

The assembly in which its founding was decided was held on the 11th of August 1875. The list of lawyers of the Bar Association in Subotica had all of the 185 lawyers that were present on that territory, among whom twenty-four were from Novi Sad.

On the territory of the Austro-Hungarian Empire, after its dissolution in 1918, new nation-states would emerge. By the decision of the Great National Assembly, that was convened by the Serbian National Council on the 25th of November 1918 in Novi Sad, the territories of Banat, Bačka and Baranja separated from Hungary and joined the Kingdom of Serbia. Serbian elites, educated, notable and influential people – doctors, professors, politicians, priests, landowners, and a large number of lawyers – many of whom were founders of the Bar Association, took part in the Great National Assembly.

Via proclamation by regent Aleksandar Karađorđević, on 1st of December 1918, the unification of Serbia with the independent State of Slovenes, Croats and Serbs into the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes (Kingdom SCS, and from 1929 the Kingdom of Yugoslavia) had been established.

After the First World War, the Bar Association in Subotica continued with its work, registering lawyers and trainees in the directories up until November 1920. The Bar Association in Subotica was abolished by a decree on amendment of the Law for Lawyers and Trainees on the territory of Banat, Bačka and Baranja from the 8th of December 1920, while the Bar Association for Banat, Bačka and Baranja in Novi Sad was established as its legal successor. Provisions from the Hungarian Act XXXIV from 1874 remained in force.

The assembly, in which the founding of the Bar Association for Banat, Bačka and Baranja was decided, was held on the 3rd of May 1921 in Novi Sad. Presiding over the assembly was Dr. Đorđe Konjović, the president of the Court of Appeal in Novi Sad. Dr. Stevan Adamović was chosen as the president of the Bar Association, while Dr. Miloš Bokšan was chosen as the vice president, Dr. Kosta Majinski as the secretary, Dr. Oskar Cipris as the treasurer, and Dr. Milan Sekulić as a notary. The Rules of Procedure (Statute) of the Association was adopted at this assembly.

In the following years, after its founding in 1921, the activities of the Bar Association mainly focused on administrative tasks. The Bar Association would create lists and registers of lawyers and trainees for the territory of Banat, Bačka and Baranja, reply to requests for registering in the list of trainees, as well as issue all sorts of legal advice, recommendations, legal interpretations and so on. At its assembly and board meetings, the Bar Association would actively support the improvement of the judicial system in Vojvodina, as well as the increase of the lawyer's fees, which would improve the material status of lawyers.

The constitutional changes taking place in Yugoslavia resulted in legal particularism, whereby six legal entities existed, all the while the Bar Association was promoting the notion of unified unique laws for the entire country.

The Lawyers Law of the Kingdom of SCS, which came into force on the 19th of March 1929, the lawyer profession was based on the principle of free and independent practice, and was defined as “a profession of public order”.

The 1929 Law made it possible for women to “gain the right to practice law and perform it”. Women gaining the right to practice law represented an important step forward in the process of Serbia’s modernization and the emancipation of women in interwar Yugoslav society. The names of women, whose names in this period were registered in the directory for lawyers and trainees of the Bar Association in Novi Sad, should not be forgotten, seeing as how they too had significantly supported the development of an independent lawyer profession and with their work had contributed to the reputation of the Bar Association.

The Bar Association in Novi Sad, was abolished on the 13th of April 1941. The Hungarian occupational authorities then founded the Bar Association for Bačka County with its headquarters in Novi Sad. The lawyer Aleksandar Moč testified about the takeover of the Bar Association in Novi Sad in 1941 by the occupying forces, when the entire administration of the Bar Association was suspended together with its president Dr. Stevan Adamović.

Via decision by the National Committee for the Liberation of Yugoslavia from the 17th of November 1944, bar associations were put under the supervision of the ministries of justice of their respective republics, which then placed their own delegates and took over all functions of the bar associations.

Katarina Marinković was named as the trustee for the Bar Association and the Retirement Fund of the Bar Association in Novi Sad. She served this function from the 1st of December 1944 to the 16th of May 1945, while from the 16th of May 1945 to 2nd of October 1945 she worked as the secretary after which the interim administration ceased to function.

The interim administration arranged the directories and the archival records and introduced the necessary administration, while at its first session they erased, from the directory of lawyers and trainees, those that were killed during the Second World War as well as lawyers and trainees from the territory of Bačka and Srem that were proclaimed to be enemies of the people and war criminals. There were 117 lawyers and 9 trainees erased, mostly of German nationality.

Because of the occupiers, the number of dead individuals – whether they were killed or died in a concentration camp, prison, during forced labor or during a raid – was 132 lawyers and 55 trainees, out of the 699 lawyers and 405 trainees that were registered in the directory of the Bar Association in Novi Sad on the 6th of April 1941.

After the first post-war Lawyers Law was introduced on 12th of December 1946, bar associations were formed and were defined as mandatory lawyer organizations in a certain area.

The assembly in which the founding, of the Bar Association of the Autonomous Province of Vojvodina in Novi Sad, was decided was held on the 22nd of June 1947. That is when the Executive Board was chosen, consisting of nine members and five deputies, and which dealt with questions concerning the lawyer's pension insurance and organizing the pension fund, which existed before the war. The pre-war pension fund, apart from paying their pension, also made a significant profit (securities and three houses in the center of Novi Sad) from the money that it received.

In the post-war period, there was a resumption of work by the Union of Bar Associations that was called the Union of Bar Associations of the Federal People's Republic of Yugoslavia.

The assembly, in which the founding of the Union of Bar Associations of the FPRY was decided, was held on the 5th of June 1950. The task of the Union was to "help and coordinate the work of all bar associations in the FPRY with the goal of jointly tackling complex issues and developing methods for improving the lawyer's profession, to enable it to create a legal order, as well as to professionally maintain a connection with lawyer's organizations of other states".

A tipping point in the development of the lawyer's profession came on the 3rd of June 1951, when, at the IV plenum of the Central Committee of the Communist Party of Yugoslavia, a resolution was brought forth "concerning the further strengthening of judiciary and legality". That is when the Minister for Internal Affairs Aleksandar Ranković clearly defined the position and role of the lawyer's profession and noted that the judiciary, the public persecution and lawyer's profession were separate and independent. From the work report of the Executive Board of the Bar Association for the Autonomous Province of Vojvodina in Novi Sad for 1951, we find that the Bar Association had taken organizational and ideological-political actions with the goal of carrying out the decisions of the plenum.

While the Lawyer's Law from 1946 considered the lawyer profession a private professional activity, the new Lawyer's Law from 1957 defined it as a public and social service, while the Bar Associations were formed as mandatory lawyer organizations that were founded on the principle of social management.

After the aforementioned law was passed, the Bar Association carried out a reorganization of its organizational bodies. At the regular assembly of the Bar Association in the AP Vojvodina – Novi Sad, held on the 12th of January 1958, a Statute of the Bar Association was adopted. The task of the Bar Association was to develop the lawyer's profession as a public service, and to protect the rights and interests of lawyers and trainees. The method of work of the Bar Association's organizational bodies was regulated by Rules of Procedure, which they created themselves, in accordance with the Lawyer's Law and the Statute of the Bar Association.

Via a Statute, that was passed at an irregular assembly held on the 24th of June 1972 in Novi Sad, the Vojvodina Bar Association was defined as a self-governing organization of lawyers whose offices are seated on the territory of the Socialist Autonomous Province of Vojvodina. Its task is to "work on advancing the lawyer's profession as a social service and to protect the rights and interests of lawyers and trainees". The stamp of the Bar Association was round, with the inscribed words "Vojvodina Bar Association Novi Sad", in Serbo-Croatian, aka Croat-Serbian, Hungarian, Slovak, Romanian and Ruthenian languages. In the Statute of the Bar Association, apart from the general conditions for registering in the directory of lawyers and trainees, as well as their rights and responsibilities, it states that a lawyer may be recognized as an expert, with regards to giving legal assistance, in certain branches of law. Lawyers could unite their business and to establish a joint office as well as a lawyer work group.

After this Statute came into force, on the 23rd of December 1972, the previous working committees of lawyers and trainees continued with their work as lawyer municipality organizations. The bodies of the Bar Association were: the Assembly, the Lawyer's Conference, the Steering Committee, the Commission for Supervising the Financial Conditions, the Disciplinary Prosecutor, Disciplinary Court, and the High Disciplinary Court.

The Vojvodina Bar Association became a legal category via the provincial Lawyer's and Legal Aide Services Law of 1971, that was passed after constitutional reforms in the Yugoslav federation.

The Lawyer's and Legal Aide Services Law from the 14th of July 1976 arranged the methods of giving legal aid to citizens, organizations of associated labor, and self-managing interest communities, via lawyer's profession and legal aid services.

Changes to the Statute of the Bar Association were made on the 28th of March 1987 on its regular annual assembly. They dealt with the look and name of the Bar Association, the efficiency of the changes to the Price List Concerning Grants and Compensations for Lawyers, and the changes regarding the organizational structure and activities of *Glasinik*. The Bar Association of Banat, Bač-

ka and Baranja began publishing that journal on 1st of June 1928. It published official news relating to the Bar Association, on a monthly basis. It dealt with issues concerning lawyer's profession, judiciary, judicial precedent, and articles and discussions from various fields of law. From 1928 to 1932, the editor of that scholarly journal, that dealt with legal theory and practice, was Kosta Majinski. It was published regularly until March 1941, and after the war it was restarted beginning on the 1st of July 1952. The Editor-in-Chief from 1952 to 1972 was Milorad Botić. To commemorate the sixty years since its publishing, and its great contribution to the development of legal theory, *Glasnik* received the Order of Merit for the People with a Silver Star at the regular annual assembly of the Vojvodina Bar Association, held on the 17th of December 1988. This renowned journal, with its short pauses, still is published to this day, and is called *Glasnik of the Vojvodina Bar Association*. From 2004, it is categorized as a scientific journal.

Authors

Адвокатска комора у периоду Аустроугарске монархије (1875-1918)

Музичка школа у Суботици – зграда у којој је основана Адвокатска комора

Спомен-плоча на школи

158. sz.
1895.

Ő FELSÉGE A KIRÁLY NEVÉBEN

budapesti ügyvédi vizsgái bizottság bizonyosít téz arról, hogy
Dr. Lallosevits János
az 1877 évi XXXIV. törvénycikknek és a kir. igazságügyminiszter által az
id t. cz. Csk. Ea alapján kiadott szabályrendeletnek utasításai szerint 1895. év
November hó 8. 9. és 12. napjain az ügyvédi vizs-
gát kiállotta és az ügyvédség gyakorlására általa képesítettnek találtatott.
Mirel, miután a nevezett a törvényszerű ügyvédi esküt tette, ezen oklevél
kiadatott.

Budapesten 1895. év November hó 12. napján.

Wereskényi Lajos
bizottsági elnök

Dezsiánszky

Horváth Péter

Wittmann János

Wittmann János

bizottsági tagok

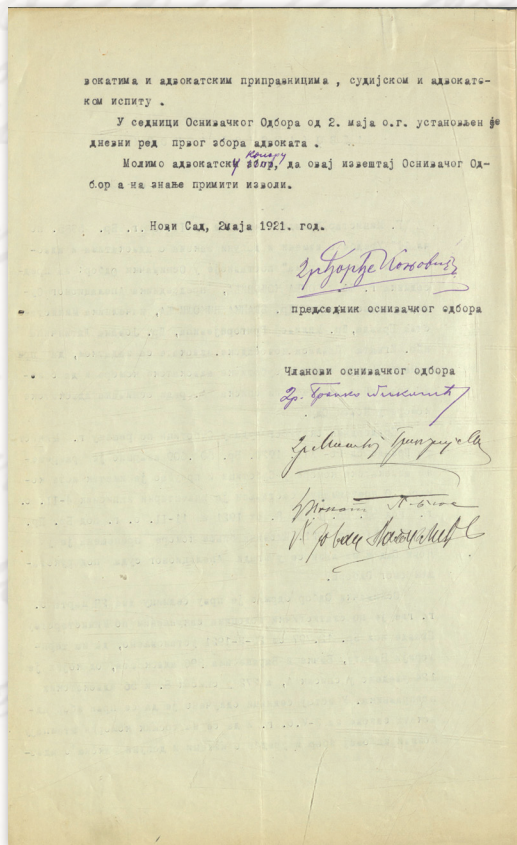
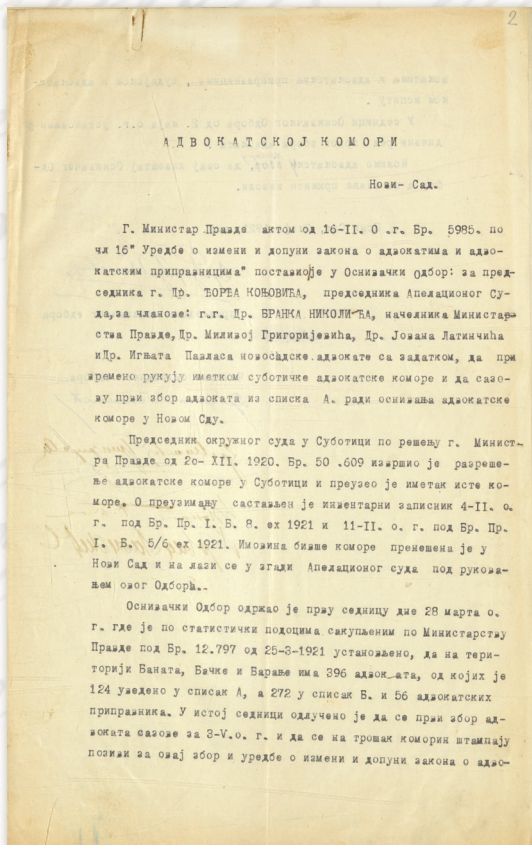
Диплома адвоката Јована Јоце Лалошевића из 1895.

(AB, Ф. 444, а. ј. 268, мађарски)

Стеван Адамовић, председник Адвокатске коморе од 1921–1941.
(АВ, Ф. 144, а. ј. 6)

Адвокатска комора у периоду Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Краљевине Југославије (1918–1941)

Извештај Оснивачког одбора Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању у Новом Саду
(АВ, Ф. 569, 4/1921)

Z A P I S N I K.

Sa konstituirajuće skupštine Advokatske Komore u Novom Sadu održane 16. juna 1929 god. u 9. sati pre podne u svečanoj dvorani gradske kuće u Novom Sadu.

Prisutni bili su: Dr. Tapavica Sima, Dr. Kovač Bodeg, Dr. Miletić Živko, Dr. Rajić Toma, Dr. Bekljanov Jovan, - Škreb-
lin Ivan, Dr. Tomić Djordje, Dr. Roža Maksim, Dr. Gal Rudolf,
Dr. Kenigštetler Oto, Dr. Kiš Djura, Dr. Kerekeš Stevan, Dr.
Macak Matija, Dr. Vuković Grga, Dr. Žganev Vinko, Dr. Sekulić
Milan, Dr. Švaro Jovan, Dr. Moč Aleksandar, Dr. Jagedić Jovan,
Dr. Kavedžić Petar, Dr. Filipon Martin, Dr. Čurić David, Dr.
Nikolić Kornel, Dr. Megin Sava, Dr. Vujić Svetozar, Dr. Popo-
vić Dušan, Dr. Panić Svetozar, Dr. Cipris Oskar, Dr. Knežević
Miloš, Dr. Lustig Ferdinand, Dr. Pavlović Djoka, Dr. Maglić
Cveta, Dr. Djurić Nikola, Dr. Adamović Stevan, Dr. Hercl Alek-
sandar, Dr. Graber Vladislav, Dr. Vlahović Miloš, Dr. Latin-
čić Jovan, Dr. Vučerić Milenko, Dr. Herin Kristijan, Dr. Ne-
deljković Djura, Dr. Klajn Rudolf, Dr. Belanić Marko, Dr. Nes-
torov Dragoljub, - Doljanin Stjepan, Dr. Popović Stevan, Dr.
Lozanić Slavko, Dr. Ribor Deže, Dr. Carić Vojin, Dr. Čipčić
Sima, Dr. Janković Žarko, Dr. Lalošević Joca, Dr. Hadži Kostá,
Dr. Medaković Dušan, Dr. Gavrilović Vladimir, Dr. Majinski Kos-
ta, Rajičević Stevan, Dr. Bojanić Petar, Dr. Pajić Djordje,
Dr. Vidaković Rudolf, Dr. Hajn Jovan, - podgradski Josif, Dr.
Adamović Fedor, - Stepanović Mirko, Dr. Grčić Paja, Dr. Tapav-
ica Djordje, Dr. Radosavljević Petar, Dr. Matić Milan, Dr.
Miller Aleksandar, Dr. Maširević Mihaјlo, Dr. Došen Vojislav,
Dr. Tabaković Djura, Dr. Laurović Jovan, Dr. Bošnjak Lazar,
Dr. Šešerov Vlada, Dr. Šejteri Nikola, Dr. Sekulić Milovan, Dr.
Bratić Dušan, Dr. Atanacković Mihaјlo, Dr. Sremac Jovan, Dr.
Bokšan Miloš, Dr. Maroš Karlo, Dr. Kerenji Desider, Dr. Ankić
Boža, Dr. Ilijić Radoslav, Dr. Ilijić Branko, Dr. Nikolić Nikola
i Dr. Kendjelac Milivoj.

Записник са Конститутивне скупштине Адвокатске коморе у Новом Саду
(АВ, Ф. 569, а. ј. 4)

<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u> АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ НОВИ САД		<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u> АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ЗАГРЕБ	
1921. год.	337 адвоката	1929. год.	779 адвоката
1922. "	376 "	1930. "	794 "
1923. "	361 "	1931. "	788 "
1924. "	376 "	1932. "	787 "
1925. "	395 "	1933. "	810 "
1926. "	429 "	1934. "	802 "
1927. "	452 "	1935. "	788 "
1928. "	477 "	1936. "	795 "
1929. "	498 "		
1930. "	521 "	<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u>	
1931. "	542 "	<u>АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СКОПЈЕ</u>	
1932. "	541 "	1929. год.	203 адвоката
1933. "	526 "	1930. "	197 "
1934. "	531 "	1931. "	191 "
1935. "	542 "	1932. "	192 "
1936. "	555 "	1933. "	190 "
		1934. "	181 "
		1935. "	182 "
		1936. "	182 "
<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u> АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СПЛИТ			
1929. год.	158 адвоката		
1930. "	161 "		
1931. "	159 "		
1932. "	161 "		
1933. "	162 "		
1934. "	160 "		
1935. "	154 "		
1936. "	155 "		

<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u> АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ САРАЈЕВО		<u>БРОЈНО СТАЊЕ АДВОКАТА</u> АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ЉУБЉАНА	
1918. год.	52 адвоката	1918. год.	57 адвоката
1919. "	91 "	1919. "	143 "
1920. "	110 "	1920. "	166 "
1921. "	123 "	1921. "	173 "
1922. "	134 "	1922. "	181 "
1923. "	143 "	1923. "	186 "
1924. "	150 "	1924. "	191 "
1925. "	156 "	1925. "	194 "
1926. "	167 "	1926. "	195 "
1927. "	167 "	1927. "	207 "
1928. "	168 "	1928. "	223 "
1929. "	176 "	1929. "	223 "
1930. "	176 "	1930. "	241 "
1931. "	181 "	1931. "	250 "
1932. "	182 "	1932. "	255 "
1933. "	180 "	1933. "	260 "
1934. "	183 "	1934. "	268 "
1935. "	185 "	1935. "	267 "
1936. "	183 "	1936. "	273 "

Бројно стање адвоката у адвокатским коморама у:
Новом Саду, Загребу, Сплиту, Скопљу, Сарајеву и Љубљани
(АВ, Ф. 569, 453/1937)

Диплома адвоката Миленка Прванова из 1943.
(АВ, Ф. 569, 82/1968)

Testvéri sorsközösségi fájdalommal, de **Hitler, Mussolini és Horthy** erős akaratában megnyugodva jelentjük, hogy a felvalkodott, de saját erejét is félreismerő gyermek, testvér, rokon, unoka és rossz szomszéd

A TRIANONI TORZSZÜLÖTT JUGOSZLÁVIA

hosszas betegeskedés után zsenge életének 22. évében a **Hitler és Mussolini** lelkiatyák által beadott utolsó kenet után visszaadta ármányos lelkét nem a Teremtőnek ugyan, hanem az eröszakot és jogtalanságot megbosszuló Igazságnak.

Nagyszájú, kardcsörtető és orvtámadásra rendkívül hajlamos halottunk földi maradványait miután a Bécsi Belvédere krematórium már nem hajlandó befogadni, később, az új Európa megteremtése idején helyezük gyászos életéhez méltó helyen örök nyugalomra.

1941 május havában.

Emlékét még a történelem is hamar elfelejti!

<p>MÁRIA mít anyja † MILLERAND, † CLEMENCAU, † LLOYD GEORGE: nagyszülő helyett II. PÉTER mind családfő, SZIMOVICS mostoha apa.</p>	<p>CSEHSZLOVÁKIA NAGYROMÁNIA mostohatestvérei kik ugyanezen betegségben haltak meg.</p>	<p>CHURCHILL, ROOSEWELT, EDEN, HÜLL, BENES, nagybátya. ANGLIA, FRANCIAORSZÁG, GENFI SÓHIVATAL, rokonai.</p>
---	---	---

BERLIN - BUDAPEST - RÓMA disztemetkezési vállalat.

Смртoвница Југославије
(AB, Ф. 183, 935/1945, мађарски, српски)

2

S bolom bratske sudbinske zajednice, ali pomirivši se s jakom voljom Hitlera, Mussolinija i Horthyja, javljamo da je /naše/ naduveno, ali koje je precenilo svoju snagu dete, brat /sestra/, rođak/a/, unuk/a/ i i zao sused

TRIANONSKO NEDONOŠĆE
JUGOSLAVIJA

posle dugog poboljevanja u 22-oj godini nejakoga života po prijemu poslednjeg pričešća koje su mu dali duševni oci Hitler i Mussolini povratilo ~~je~~ svoju paklenu dušu ne doduše Tvorcu, već Pravdi koja osvećuje nasilje i nepravdu.

Zemaljske ostatke našeg pokojnika koji je imao velika usta, zveckao sauljom i bio osobito sklon na napade iza leđa, pošto ih bečki Belvedere krematorij više nije voljan da primi, stavićemo kasnije, kad se stvori nova Evropa, na dostojnom njegovu životu mestu na večni počinak.

Meseca maja 1941

Spomen će mu čak i istorija brzo zaboraviti!

MARIJA
kao mati
MILLERAND, CLEMENCAU, LLOYD GEORGE:
mesto dedova
PETAR II kao glava porodice.
SIMOVIĆ ožuh.

CHURCHILL,
ROOSEWELT, EDEN, HULL, BENEŠ stričevi
ENGLESKA, FRANCUSKA, ŽENEVSKA SOLARA
rodaci
ČEHOSLOVACKA, VELIKA RUMUNIJA
polubraća koja su od iste bolesti umrli.

Paradno pogrebno društvo BERLIN - BUDIMPEŠTA - RIM

Жене у адвокатури

Катарина Ленголд (девојачко Маринковић) рођена 1904. у Петроварадину, прва је жена уписана у Именик адвоката Адвокатске коморе у Новом Саду. Дипломирала је на суботичком Правном факултету Београдског универзитета Краљевине СХС. Као адвокатски приправник обављала је праксу код др Оскара Циприси, адвоката у Новом Саду. Именована је за старатеља Адвокатске коморе и Пензионог фонда, а када је одлуком Председништва ГНОВ-а 1945. постављена Привремена управа Адвокатске коморе, вршила је дужност секретара.

Серена Фишер рођена 1898. у Руском Крстуру, дипломирала је на Правословном и државословном факултету Свеучилишта Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца у Загребу. Адвокатску приправничку праксу обављала је код др Густава Фамлера, адвоката у Кули, а касније код др Гезе Секеља и др Стевана Керекша, адвоката у Новом Саду. Титулу доктора права стиче 1930. на Свеучилишту Краљевине Југославије у Загребу. Адвокатуром се бавила до почетка Другог светског рата. Убијена је током окупације.

Ли́ла Стејић (девојачко **Акселрад**) рођена 1907. у Загребу, дипломирала је на Правном факултету Свеучилишта Краљевине Југославије у Загребу. Приправничку праксу обављала је у Среском суду у Загребу, затим код адвоката др Јулија Могана, а адвокатски испит је положила у Апелационом суду у Загребу. До Другог светског рата бавила се адвокатуром са седиштем канцеларије у Панчеву, а после рата премешта канцеларију у Дебељачу.

Данка Маргетић (девојачко Прерадовић) рођена 1905. у Бешки, дипломирала је на Правном факултету у Суботици. Убележена је у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе у Загребу, са праксом код др Прерада Прерадовића, адвоката у Руми. Радила је у Првостепеном суду у Скопљу и Среском суду у Новом Саду. У Именику адвоката Адвокатске коморе у Новом Саду води се од 1940. до 1941. године, са седиштем канцеларије у Земуну.

Адвокатске приправнице у Краљевини Југославији

(с лева на десно)

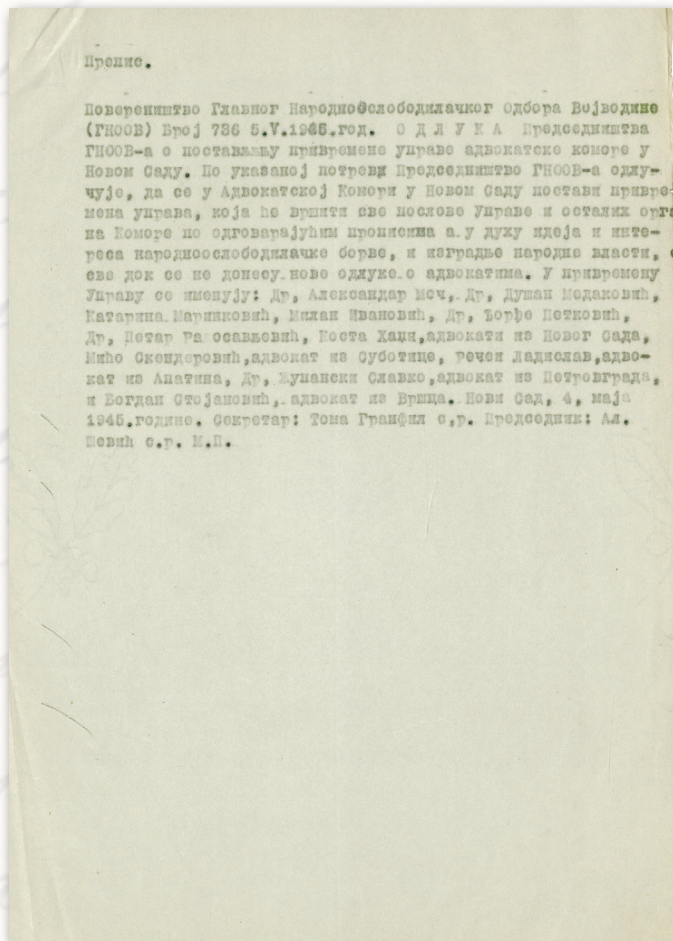
Вера Субаков, Олија Царић, Ана Волхајмер, Катица Шефер, Иванка Хаџи, Олија Сиџојановић, Мајда Рајх, Мајда Керџес, Клара Броди, Јелена Ромић, Аница Војнић, Ойгилија Лемер, Евица Девић, Милана Аранички.

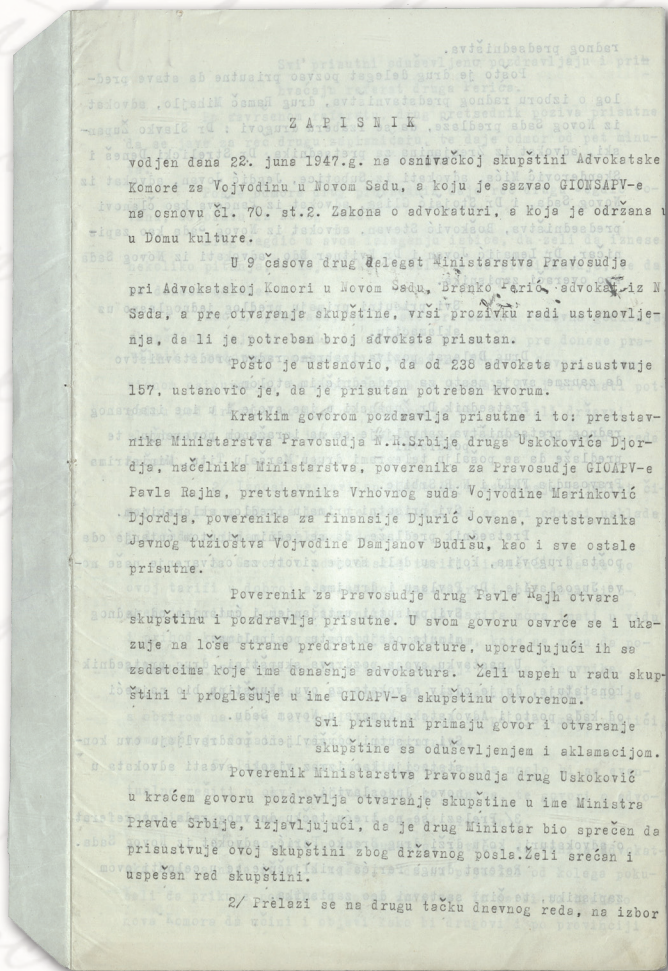
(с лева на десно)

Јелисаветџа Швимер, Смиља Шијачић,
 Меланија Брановачки, Јелена Николић,
 Пирошка Реи, Добрила Врачаревић,
 Мирослава Ралејић, Каиџа Швантнер,
 Верослава Марковић, Терезија Барџуи,
 Јелена Чајкаи, Вера Мељник, Стефа-
 нија Хорваић.

Адвокатска комора у периоду социјалистичке Југославије (1945–1975)

Одлука о постављењу Привремене управе Адвокатске коморе у Новом Саду
(АВ, Ф, 569, 2/1945)

Записник са Оснивачке скупштине Адвокатске коморе
за Аутономну Покрајину Војводину у Новом Саду
(АВ, Ф. 569, а. ј. 9)

АДВОКАТСКА КОМОРА У НОВОМ САДУ

Број 165. I.

ЛЕГИТИМАЦИЈА

Овим се службено потврђује, да је
Г. Др. Манојловић Јован
адвокат — ~~адвокатски приправник~~, убе-
лежен у именик адвоката ове Ад-
вокатске Коморе дана 5. маја
1921. године на основу решења бр.
са седиштем у Бу-

Бойнички

Нови Сад, дне 20. јуна 1931.

Секретар:

Претседник:

Манојловић Јовановић

Легитимација др Јована Манојловића

(АВ, Ф. 444, а. ј. 446)

ПРЕПИС:

ОБРЕЗКИ СУД У НОВОМ САДУ

Дн.бр.3104/58

РЕШЕЊЕ

На основу решења Годишње скупштине Адвокатске коморе за комору у Новом Саду од 11 маја 1931 год., дозвољена се утврђава права власништва на некретности Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду уписане у акт.ул.бр. 14241 к.о. Нови Сад под парц.бр.1772 кућа и двориште од 194 кв.хв. везим уписане у акт.ул.бр.5 к.о.Нови Сад под парц.бр.17/1 кућа и двориште у површини од 237 кв.хв. и уписане у акт.ул.бр. 1538 к.о. Нови Сад под парц.бр.16 кућа и двориште од 461 кв.хв. у корист:

испрева.

Молба је таксирана са Дин.150 по Т.бр.42 Зот. Извод из записника са редовне годишње скупштине Адвокатске коморе за АПВ-е пријаван је Управи прихода НОС Н.Сад под св._____ дана 8 XI 1958 год.

Решење доставити:

- 1/ Кат.секцији Г Нови Сад,
- 2/ Адвокатској комори АПВ-е у Новом Саду на руке председника Војић Милорада.
- 3/ Јавном правобраништвоу срева Нови Сад,
- 4/ Савезном заводу за соц.осигурање Београд,
- 5/ Покрејинском заводу за соц.осигурање Нови Сад.

У Новом Саду, 8 новембра 1958 год.

М.П./

Судија: ПИТАЈНЕР с.р.
За тајност отпрема:
Виршић Катина, с.р.

АДВОКАТСКА КОМОРА
Примљено: 11 XI 1958
БРОЈ: Ад.5/1958

Да је препис веран оригиналу тврди и оверева

СЕКРЕТАР
Коста Харић

27 XI 58
Решено на седници 19

Пренос права власништва некретнина бившег Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду на Адвокатску комору у АПВ Нови Сад
(АВ, Ф. 569, 5/1958)

I Z V E Š T A J

O "GLASNIKU" ADVOKATSKE KOMORE VOJVODINE I RADU NJEGOVIH ORGANA ZA PERIOD 1973.-1976.

U vremenskom razdoblju od četiri godine i to: 1973, 1974, 1975. i 1976. godina a u kom periodu su radili sadašnji Uredjivački savet i Uredjivački odbor "Glasnika" u vezi sa radom i izdavanjem "Glasnika" urađeno je sledeće:

1/ sadašnji organi "Glasnika" izabrani su 1. aprila 1973. godine i odmah je organizovano redovno izlaženje "Glasnika" koje je privremeno bilo u zastoju. Tako je od toga vremena pa do zaključno sa decembrom 1976. godine "Glasnik" uredno izlazio svakog meseca i svake godine je štampano 12 brojeva. Od početka ovog perioda u "Glasniku" su uvedene kao manje više stalne rubrike "Advokatura i društvo" zatim rubrika "Članci i rasprave" sa podrubrikom "Zakonodavna praksa" i rubrika "Pravna praksa". U okviru tih rubrika objavljeno je u rubrici "Advokatura i društvo" 28. članaka od kojih su autori advokati u 16 članaka a ostali u 12 članaka. U rubrici "Članci i rasprave" objavljeno je 119, autori tih članaka su 43 advokata i 75 ostali od toga su sa područja SAP Vojvodine 55, a sa ostalih područja 63.

Tematika članaka objavljenih u rubrici "Članci i rasprave" je bila raznovrsna i relativno je pravilno zahvatila sve oblasti pravnog života. Iz oblasti privrednog prava 24, iz oblasti krivičnog prava 24, iz oblasti građanskog prava 24, iz oblasti radnog prava 10, iz oblasti bračnog prava i odnosa roditelja i dece 6, iz oblasti stambenog prava 9, iz oblasti ustavnog prava 4, iz oblasti naslednog prava 2, iz oblasti carina 1, iz oblasti uporednog prava 3, i opšti članci 7.

U podrubrici "Zakonodavna praksa" objavljeno je ukupno 30 članaka, koji su u 9 slučajeva autori advokati a u 21 slučaj ostali, od toga je sa područja SAP Vojvodine 7 a sa ostalih područja 23 advokata.

U rubrici "Pravna praksa" objavljeno je 265 stavova što sudačkih tako i upravnih organa. Od ovog broja iz oblasti bračnog prava i odnosa roditelja i dece objavljeno je 16 stavova, iz oblasti krivičnog prava objavljeno je 36 stavova, iz oblasti osiguranja 9 stavova, iz oblasti građanskog prava 55 stavova, iz oblasti radnog prava

Извештај Уређивачког одбора о Гласнику Адвокатске коморе Војводине за период 1973–1976.
(АВ, Ф. 569, 564/1976)

ОРДЕН „АДВОНАТСКОМ ГЛАСНИКУ“

Поводом шездесетогодишњице излажења и велике заслуге у унапређивању правне теорије Орден заслуга за народ са сребрном звездом свечано је јуче додељен „Адвокатском гласнику“. Високо одликовање је у просторијама Адвокатског друштва Војводине главном и одговорном уреднику Мирославу Здејлару уручио потпредседник Извршног већа Скупштине САП Војводине Немања Јовановић.

Од оснивања па до данас у „Адвокатском гласнику“ објављено је прено 5.000 прилога а напосредом да је први уредник био др Носта Мајински. Немерљив је и његов допринос стручном уздицању правника.

Јуче је изабран и нови Управни одбор адвоката Војводине а нови председник одбора адвокатске коморе је Стеван Рончевић.
М. И.

Исечак из новина о додели одликовања *Гласнику*
Адвокатске коморе Војводине
(Дневник од 18. децембра 1988, 10)

Попис докумената

Адвокатска комора у периоду Аустроугарске монархије (1875 - 1918)

1875–1876, Суботица

Именик адвоката и адвокатских приправника Адвокатске коморе у Суботици из 1875.

(АВ, Ф. 569, II 1/1879, мађарски)

1876. септембар 14, Суботица

Уверење адвоката Еде Сарваша из Суботице издато Лајошу Биркашу о обављеном адвокатско-приправничком стажу

(АВ, Ф. 569, 51/1875, мађарски)

1878. октобар 28, Будимпешта

Пресуда Краљевског суда у Будимпешти којом је адвокат Агоштон Мамужић из Суботице осуђен на новчану казну

(АВ, Ф. 569, I 62/1878, мађарски)

1879. март 25, Суботица

Жалба адвоката Ђуле Хесера из Баје упућена суботичкој Адвокатској комори у вези са парницом Јаноша Шульца

(АВ, Ф. 569 II 6/1879, мађарски)

1884. јун 11, Суботица

Молба за упис у Именик адвоката суботичке Адвокатске коморе Александра Илијћа из Новог Сада, у којој наводи да је приправнички стаж одслужио код адвоката Михаила Полита

(АВ, Ф. 569, I 46/1884, мађарски)

1884. јул 1, Нови Сад

Уверење суботичке Адвокатске коморе да је Димитрије Савић из Новог Сада приправнички стаж одслужио код адвоката Иштвана Келера
(АВ, Ф. 569, I 54/1884, мађарски)

1885. август, Беч

Обавештење Дирекције државне штампарије у Бечу, упућено Адвокатској комори у Суботици у којем се наводи да је одобрено штампање новог издања „Дворског државног приручника Аустроугарске монархије” за 1886.
(АВ, Ф. 569 I 60/1885, немачки)

1886. јул 1, Суботица

Уверење адвоката из Суботице Агоштона Мамужића издато Душану Петровићу о обављеном адвокатско-приправничком стажу
(АВ, Ф. 569 I 36/1885, мађарски)

1887. јун 11, Нови Сад

Препис дипломе адвоката Милана Ђирића из 1887.
(АВ, Ф. 569, I 48/1884, латински, мађарски)

1887. март 28, Нови Сад

Уверење адвоката Паје Јанковића из Новог Сада издато Душану Милићу о обављеном адвокатско-приправничком стажу
(АВ, Ф. 569 I 28/1887, мађарски)

1895. новембар 12, Будимпешта

Диплома адвоката Јована Јоце Лалошевића из 1895.
(АВ, Ф. 444, а. ј. 268, мађарски)

1898. новембар 1, Нови Сад

Писмо Стевана Адамовића Владиславу Манојловићу из 1898.
(АВ, Ф. 444, а. ј. 3, мађарски)

1904. новембар 7, Нови Сад

Писмо Бранка Илијћа, адвоката и фишкала српских народних црквених фондова и фондација за ужу Угарску, којим обавештава странку да је више неће заступати (АВ, Ф. 569, II 16/1905)

1916. јануар 13, Суботица

Именик адвоката суботичке Адвокатске коморе из 1915. године (АВ, Ф. 444, а. ј. 379)

Адвокатска комора у периоду Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца/ Краљевине Југославије (1918–1941)

1921. мај 2, Нови Сад

Извештај Оснивачког одбора Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању у Новом Саду (АВ, Ф. 569, 4/1921)

1921. јун 9, Нови Сад

Записник са Одборске седнице Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању у Новом Саду (АВ, Ф. 569, а. ј. 46)

1921. фебруар 4, Суботица

Записник о преузимању имовине и списка бивше Адвокатске коморе у Суботици (АВ, Ф. 569, 2023/1931)

1926. јун 19, Нови Сад

Упутство за полагање адвокатског испита и убележења у списак адвоката и адвокатских приправника Адвокатске коморе за Банат, Бачку и Барању (АВ, Ф. 569, а. ј. 1)

1927. октобар 31, Суботица

Диплома адвоката Ђорђа Јовановића из 1927.

(АВ, Ф. 569, 220/1950)

1927. јул 27, Нови Сад

Оригинал дипломе Ранка Њамцуља о положеном адвокатском испиту

(АВ, Ф. 569, 707/1957)

1929. јун 16, Нови Сад

Записник са Конститутивне скупштине Адвокатске коморе у Новом Саду

(АВ, Ф. 569, а. ј. 4)

1930. октобар 26, Нови Сад

Пословник (Статут) Адвокатске коморе у Новом Саду

(АВ, Ф. 569, а. ј. 4)

1934. мај 5, Нови Сад

Легитимација Самуила Шепрака, адвокатског приправника из Новог Сада

(АВ, Ф. 569, 969/1940)

1937. април 2, Нови Сад

Бројно стање адвоката у адвокатским коморама у: Новом Саду, Загребу, Сплиту, Скопљу, Сарајеву и Љубљани

(АВ, Ф. 569, 453/1937)

1940. август 3, Нови Сад

Решење Адвокатске коморе у Новом Саду о упису у Именик адвоката Самуила Шепрака

(АВ, Ф. 569, 969/1940)

1941. мај, Сомбор

Смртовница Југославије

(АВ, Ф. 183, 935/1945, мађарски, српски)

1943. фебруар 20, Београд
Диплома адвоката Миленка Прванова из 1943.
(АВ, Ф. 569, 82/1968)

Жене у адвокатури

Фотографија Катарине Ленголд Маринковић
(Адвокатска комора Војводине, Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине бр. 1–900)

1932. фебруар 25, Нови Сад
Препис дипломе Катарине Ленголд Маринковић
(АВ, Ф. 569, 1304/1933)

1933. септембар 2, Нови Сад
Записник са седнице Одбора Адвокатске коморе у Новом Саду о полагању адвокатске заклетве Катарине Ленголд Маринковић
(АВ, Ф. 569, 1304/1933)

Фотографија Лиле Стејић Акселрад
(Адвокатска комора Војводине, Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине бр. 901–1200)

1932. март 15, Загреб
Оригинал дипломе Лиле Стејић Акселрад
(АВ, Ф. 569, 400/1938)

Фотографија Данке Прерадовић Маргетић
(Адвокатска комора Војводине, Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине бр. 901–1200)

1928. јул 2, Суботица
Препис дипломе Данке Прерадовић Маргетић
(АВ, Ф. 569, 1038/1940)

Фотографија Серене Фишер
(Адвокатска комора Војводине, Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине бр. 1–900)

Фотографије адвокатских приправница: Ана Волхајмер, Аница Војнић, Вера Мељник, Вера Субаков, Верослава Марковић, Добрила Врачаревић, Евица Девић, Иванка Хаџи, Јелена Николић, Јелена Ромић, Јелена Чајкаш, Јелисавета Швиммер, Ката Швантнер, Катица Шефер, Клара Броди, Магда Кертес, Магда Рајх, Меланија Брановачки, Милана Араницки, Мирослава Ралетић, Олга Стојановић, Олга Царић, Отилија Лемер, Пирошка Реш, Смиља Шијачић, Терезија Бартуш
(Адвокатска комора Војводине, Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе у АПВ – Нови Сад бр. 300–798; Адвокатска комора Војводине, Матица адвокатских приправника Адвокатске коморе Нови Сад бр. 799–1396; Адвокатска комора Војводине, Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе за АПВ бр. 1397–1796; АВ, Ф. 569, Именик адвоката Зрењанин бр. 1–251)

Адвокатска комора у периоду социјалистичке Југославије (1945–1975)

1931. јул 20, Нови Сад
Легитимација др Јована Манојловића
(АВ, Ф. 444, а. ј. 446)

1945. мај 5, Нови Сад
Одлука о постављењу Привремене управе Адвокатске коморе у Новом Саду
(АВ, Ф. 569, 2/1945)

1945. септембар 27, Бачко Петрово Село

Уверење Српске православне парохије у Бачком Петровом Селу о крштењу Слободана Мандића

(АВ, Ф. 569, 179/1956)

1947. јун 22, Нови Сад

Записник са Оснивачке скупштине Адвокатске коморе за Аутономну Покрајину Војводину у Новом Саду

(АВ, Ф. 569, а. ј. 9)

1948. децембар 8, Београд

Извештај адвоката Милоша Терзића о учешћу на заседању Бироа Међународне уније адвоката у Лондону

(АВ, Ф. 569, 96/1948)

1949. мај 29, Нови Сад

Правила Адвокатске коморе, Пословник за рад Скупштине, Извршног и Надзорног одбора Коморе и Правила Фонда посмртнине, донесена на Редовној скупштини Адвокатске коморе за АП Војводину у Новом Саду

(АВ, Ф. 569, 206/1956)

1951. октобар 26, Нови Сад

Аутобиографија Јована Јегдића, адвоката из Новог Сада

(АВ, Ф. 569, а. ј. 1155)

1952, мај 11, Нови Сад

Извод из Записника приликом одржавања Свечане и редовне годишње скупштине Адвокатске коморе за АПВ у Новом Саду, поводом тридесетогодишњице рада Коморе, и обележавања педесетогодишњег јубилеја рада у адвокатури др Јоце Манојловића

(АВ, Ф. 569, а. ј. 14)

1956. септембар 29, Нови Сад

Решење Адвокатске коморе за АПВ у Новом Саду о упису у Именик адвоката Слободана Мандића из Новог Сада
(АВ, Ф. 569, 179/1956)

1958. новембар 8, Нови Сад

Пренос права власништва некретнина бившег Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду на Адвокатску комору у АПВ Нови Сад
(АВ, Ф. 569, 5/1958)

1971. новембар 12, Нови Сад

Извештај са састанка Радног одбора адвоката и адвокатских приправника из Новог Сада о стању адвокатуре у Новом Саду
(АВ, Ф. 569, 341/1971)

1971. октобар 9, Нови Сад

Свечано обележавање педесетогодишњице Адвокатске коморе САП Војводине
(АВ, Ф. 569, а. ј. 823)

1972. децембар 23, Нови Сад

Статут Адвокатске коморе Војводине бр. 5/1973.
(АВ, Ф. 569, 37/1974)

1975. јануар 7, Нови Сад

Бројно стање адвоката и адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у периоду 1964–1974.
(АВ, Ф. 569, 27/1975)

ГЛАСНИК АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

1922. јун 19, Нови Сад

Визит карта Косте Мајинског, првог уредника *Гласника Адвокатке коморе за Банат, Бачку и Барању*, из 1922.

(АВ, Ф. 569, 577/1922)

1931. фебруар 1, Нови Сад

Уверење Адвокатске коморе у Новом Саду о адвокатском стажу Косте Мајинског

(АВ, Ф. 569, 152/1931)

1952. октобар 18, Нови Сад

Историјат *Гласника Адвокајске коморе за АП Војводину* у Новом Саду

(АВ, Ф. 569, 547/1952)

1954. март, Нови Сад

Гласник Адвокајске коморе за АП Војводину, бр. 3/1954.

(АВ, Ф. 569, а. ј. 16)

1965. март, Нови Сад

Гласник Адвокајске коморе у АП Војводини, бр. 3/1965.

(АВ, Ф. 569, а. ј. 21)

1968. мај, Нови Сад

Гласник Адвокајске коморе у АП Војводини, бр. 5/1968.

(АВ, Ф. 569, а. ј. 22)

1972. фебруар, Нови Сад

Гласник Адвокајске коморе у САП Војводине, бр. 2/1972.

(АВ, Ф. 569, а. ј. 24)

1974. октобар, Нови Сад

Гласник Адвокајтске коморе Војводине, ванредни број
(АВ, Ф. 569, а. ј. 26)

1976. децембар 16, Нови Сад

Извештај Уређивачког одбора о *Гласнику Адвокајтске коморе Војводине* за период 1973–1976.

(АВ, Ф. 569, 564/1976)

1988. децембар 18, Нови Сад

Исечак из новина о додели одликовања *Гласнику*
(*Дневник* од 18. децембра 1988, 10)

АДВОКАТСКА КОМОРА ВОЈВОДИНЕ
крз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975.

Издавач

Архив Војводине
21000 Нови Сад
Жарка Васиљевића 2А
www.arhivvojvodine.org.rs

За издавача

Др Небојша Кузмановић, директор

Службени сарадници

Милица Савић Косовац
Ивана Гачић

Превод на енглески језик
Александар Димитријевић

Технички сарадник
Дарко Станчевић

Припрема за штампу
Александар Павловић

Лектура и коректура
Олгица Трбојевић

Скенирање и обрада докумената
Весна Добросављев

Штампа
Атом, Бачка Паланка

Тираж
300 примерака

ISBN-978-86-6178-134-6

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

061:347.921.4(083.824)''1875/1975''

ЉУБЉАНАЦ, Светлана, 1962-

Адвокатска комора Војводине : кроз одабрану архивску грађу од 1875. до 1975. / [аутори изложбе и каталога Светлана Љубљанац Леонила Павловић Мр Вишња Николић]. - Нови Сад : Архив Војводине, 2024 (Бачка Паланка : Атом). - 50 стр. ; 20 cm

Тираж 300. - Податак о аутору преузет из колофона.

ISBN 978-86-6178-134-6

1. Павловић, Леонила, 1973- [аутор] 2. Николић, Вишња [аутор]
а) Адвокатска комора Војводине (Нови Сад) -- 1875-1975 -- Каталогизација изложбе

COBISS.SR-ID 145767945
